

Sygn. akt III Ca 1309/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Arkadia Wyraz - Wieczorek

Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędzia SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w S.

przeciwko M. N.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt II C 899/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR(del.) Maryla Majewska SSO Arkadia Wyraz - SSO Magdalena Balion

- Lewandowska Wieczorek Hajduk

Sygn. akt III Ca 1309/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 4 listopada 2015r. sąd Rejonowy w Rybniku zasądził od pozwanego M. N. na rzecz powódki (...) S.A. w S. kwotę 6621,45 zł z ustawowymi odsetkami od 14 marca 2012r. oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki koszty procesu. postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w zakresie pojazdu O. (...) o nr rej. (...), na okres od dnia 3 lipca 2009 r. do 2 lipca 2010 r. Ubezpieczenie OC zostało potwierdzone polisą nr (...) z dnia 24 czerwca 2009 r. W dniu 21 grudnia 2009 r., o godz. 16:00 w R. na ul. (...). Południe pozwany, znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd O. (...) nr rej. (...) i podczas manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności w wyniku czego najechał na zaparkowany samochód marki C. (...) o nr rej. (...) własności G. Z., powodując jego uszkodzenie. Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze K. R. przeprowadzili dwukrotne badanie trzeźwości pozwanego alkomatem, które wykazało: I badanie - 2,69 promila

i II badanie - 2,83 promila alkoholu w wydychanym powietrzu. W dniu 22 marca 2010 r. Sąd Rejonowy w Rybniku, w sprawie o sygnaturze akt IX W 1054/10 wydał wyrok nakazowy, uznając pozwanego winnym popełnienia wykroczenia z art. 97 k.w., za co wymierzono mu karę grzywny i obciążono kosztami postępowania. Wyrok nakazowy uprawomocnił się dnia 15 kwietnia 2010 r.

Wskutek najechania przez pozwanego na samochód poszkodowanej marki C. pojeździe tym uszkodzone zostały drzwi odsuwane prawe, listwa ochronna drzwi odsuwanych prawych, tapicerka drzwi odsuwanych prawych, wykładzina boczna prawa drzwi przednie prawe, próg drzwi tylnych prawych i błotnik tylny prawy. Uzasadniony koszt naprawy pojazdu C. o nr rej. (...) po szkodzie spowodowanej przez pozwanego w dniu 21 grudnia 2009 r., przy użyciu części oryginalnych wyniósł 11.561,62 zł brutto (9.399,69 zł netto). W trakcie postępowania likwidacyjnego powódka w systemie A. dokonała kalkulacji uszkodzeń w pojeździe na kwotę 6.621,45 zł i taką sumę wypłaciła poszkodowanej. 24 marca 2011 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 6.621,45 zł w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania, powołując się na regulację art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Sąd Rejonowy, uwzględniając powództwo w całości, jako podstawę prawną wskazał art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152 ze zm., zgodnie z którym zakładowi ubezpieczeń w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1 ustawy (roszczenia z umów ubezpieczeń obowiązkowych, w tym OC), przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania m.in. w przypadku jeżeli kierujący wyrządził szkodę w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości.

Sąd podkreślił, że z opinii biegłego w sposób wyraźny i jednoznaczny wynika, że jeżeli samochód pozwanego uderzył w pojazd poszkodowanej to należy przyjąć z całą pewnością, że wszystkie uszkodzenia wskazane w opinii zasadniczej były następstwem tej kolizji, a koszty wskazane przez biegłego dotyczyły uzasadnionych kosztów przywrócenia pojazdu poszkodowanej do stanu sprzed szkody. Fakt uderzenia w dacie 21 grudnia 2009 r. przez pojazd kierowany przez nietrzeźwego pozwanego był niewątpliwy.

Pozwany jakimkolwiek przeciwdowodem nie obalił wniosków z opinii biegłego (jak i innych dowodów z dokumentów oraz dokumentacji fotograficznej), a konsekwencji formułowane przez ten twierdzenia dotyczące innego niż ustalony w sprawie rozmiaru szkody w pojeździe marki C. oraz kosztów naprawy tego samochodu zostały przez Sąd pierwszej instancji uznane za polemiczne i nieudowodnione.

Pozwany wniósł apelację, w której domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa, zarzucając iż z zeznań świadka i pozwanego wynika, że do uszkodzeń pojazdu nie mogło dojść w warunkach opisanych przez powódkę, a biegły wyraził się w swojej opinii w trybie przypuszczającym.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie mogła odnieść skutku.

Sąd odwoławczy podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, jak również rozważania prawne tego Sądu i unikając zbędnych powtórzeń, przyjmuje je za własne. Odnosząc się do zarzutów apelacji wskazać należy, że pozwany w żaden sposób nie wykazał, że zakres uszkodzeń pojazdu poszkodowanej był inny niż ustalony przez Sąd pierwszej instancji. Pozwany powołał świadka w osobie swojego syna I.

N., który zeznał, że nie był bezpośrednio świadkiem zdarzenia, ale przyjechał po ojca, któremu zatrzymano prawo jazdy. Widział, że samochód C. miał wgniecione drzwi przesuwane po prawej stronie, ale zeznał także, że nie przyglądał się bliżej, było ciemno i nie widział dokładnie. Z kolei pozwany zeznał, że uderzył tylko w prawe tylne drzwi oraz że robił oględziny samochodu. Zeznaniom pozwanego Sąd Rejonowy prawidłowo nie dał wiary z uwagi na ich sprzeczność z

pozostałym materiałem dowodowym, ale podkreślić należy także że pozwany miał wówczas 2,69 promila alkoholu we krwi, trudno zatem polegać na jego relacji z oględzin dokonanych w stanie nietrzeźwości. Nieuzasadnione są także zarzuty do opinii biegłego. Biegły wyjaśnił, że użył sformułowania, iż uszkodzenia pojazdu mogły powstać w wyniku najechania przez pozwanego, bo nie był świadkiem tego zdarzenia, ale przebieg zdarzenia wynika z innych dowodów sprawie, których jako biegły nie może interpretować Biegły stwierdził w opinii uzupełniającej, że jeżeli sąd ustali, że samochód O. (...) uderzył w samochód C., to należy przyjąć z całą pewnością, że wszystkie wskazane uszkodzenia były następstwem tej kolizji. Nie ma zatem żadnych podstaw do podważenia orzeczenia Sądu pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze, na mocy art. 385 k.p.c. apelację oddalił. O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podst. art. 98 i 108 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, a złożyło się na nie wynagrodzenie pełnomocnika powódki w wysokości 600 zł.

SSR(del.) Maryla Majewska SSO Arkadia Wyraz - SSO Magdalena Balion

- Lewandowska Wieczorek Hajduk